

عنوان مقاله:

تاثیر عنصر شاخص تابش خورشید بر معماری همساز با اقلیم در مناطق گرم و خشک (زاهدان)

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی معماری و شهرسازی اسلامی و ترسیم سیمای شهری پایدار با گذر از معماری ایرانی- اسلامی و هویت گمشده آن (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مزگان اذانی مقدم - کارشناس ارشد معماری

امیراحمد امینیان - استادیار دانشگاه امام رضا(ع)

تقی طاوسی - دانشیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

مفهوم طراحی اقلیمی اندیشه تازه ای نیست، انسان همواره در صدد به وجود آوردن شرایط مناسبی جهت آسایش و رفاه خود بوده است. طراحی اقلیمی روشی برای کاهش همه جانبه انرژی یک بنا می باشد (قبادیان، 1389: 4). معماری به تنهایی نمی تواند آسایش انسان را فراهم کند؛ بلکه مجموعه رفتارهای بنا همراه با روش زندگی انسان در چگونگی استفاده از فضاهای باز و بسته به صورت یک سیستم در فراهم ساختن شرایط آسایش نقش دارند و همسازی هر دو یعنی انسان و بنا، با اقلیم امکان آسایش را ایجاد می کند (پوردیپیمی، 1390: 99). معماری هنر فضا است. معماری همچون پیکره ای نمادین از فرهنگ و تمدن یک جامعه عامل پیوند آدمیان و الهام بخش اندیشه ها است. اهمیت و ضرورت انجام تحقیق: 1- پویایی طراحی اقلیمی از گذشته تا آینده: در تمام طول تاریخ معماری و ساختمان سازی طراحان همواره در صدد پاسخگویی به شرایط اقلیمی فضا و نیازهای کاربردی آن بوده اند. 2- تاثیر معماری از اقلیم: عنوان طراحی اقلیمی از ساختمان فرا تر رفته و مورد توجه عام قرار گرفته است. مطلب مهم جهت درک ارزش معماری هر عصر و منطقه، دانستن چگونگی مطابقت اقلیم خاص آن منطقه است که چگونه از آفتاب، نسیم و فضای سبز استفاده می برد و چگونه معمار یک اقلیم آب و هوایی کوچک می آفریند. همه اینها دلیل و نشانه ای از مهارت و اشراف طراح است

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/422268>

